

rige Aar til 576,000 i Aar. Med andre Ord: vi faar 458,000 Kr. større Indtægt af Kryoliten, end vi har haft i en lang Aarrække — Kryolitbehandlingen begyndte, saa vidt jeg husker, allerede i 1862. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at belyse dette Punkt, saaledes at vi maaske kan faa Oplysning om, hvad Grunden kan være til, at vi har haft denne Guldgrube paa Grønland i saa lang en Aarrække, men først nu faar dette store Udbytte deraf.

Paa samme Budget er opført en formodet Indtægt af 50,000 Kr. ved Fangst af Hvaler ved Vestkysten af Grønland. Overfor dette er jeg noget mere betænkelig, thi jeg tror egentlig ikke, at det er en Opgave for Staten at drive Hvalfangst, og jeg frygter for, at der i Stedet for et Overskud af 50,000 Kr. snarere skal blive et Underskud.

Paa Budgettet for de vestindiske Øer — der, saa vidt jeg ved, sorterer under vor højtærede Finansminister — er der ikke Overskud, men Underskuddet er i hvert Fald meget ubetydeligt, nemlig noget over 26,000 Kr. Det er et langt mindre Underskud, end vi plejer at have paa denne Konto. Men der er rigtignok det „Men“, at den betydeligste Indtægt paa dette Budget er 575,000 Francs af Koloniallotteriet. Dersom nu dette Lotteris Lodsedler var solgte enten derovre eller i Udlandet, saa kunde vi jo fuldt ud glæde os over denne Indtægt, men hvis det forholder sig saa, som jeg frygter, at de allerfleste Lodsedler er solgte herhjemme i Danmark, ser jeg egentlig ikke, at det er fuldt berettiget at føre dette Beløb til Indtægt for de vestindiske Kolonier.

Ved Siden af disse to Lyspunkter har jeg endnu et tilbage, som jeg vil omtale. Det vedrører ikke selve Finansloven, men det vedrører vor finansielle Stilling i det hele. Jeg vil da minde om, at vi i Aar har faaet det største Udbytte af vort Landbrug, vi har haft, jeg havde nær sagt, saa længe Danmark har været. Vi er naaede saa vidt, at vi eksporterer Landbrugsvarer til et Beløb af næsten 600 Mill. Kr. Jeg tror, jeg tør sige, at vi aldrig nogen Sinde har opnaaet et saa højt Resultat. Nu kan man ganske vist sige, at for Halvparten deraf maa det danske Landbrug indføre Varer, men selv om vi dividerer de 600 Millioner med 2, faar vi dog 300 Mill. Kr. som Indtægt. Det er jo rimeligt, at vi i Aar kaster Blikket 100 Aar tilbage — i Norge fejres jo i Aar Hundredaarsfesten for 1814. Siden 1814

har vi forøget vor Eksport af danske Landbrugsprodukter fra neppe 1 Mill. Kr. til 600 Mill. Kr. Det er en saa overordentlig Fremgang, at vi virkelig kan være stolte deraf, og dette er opnaaet ved, at vi har gennemført Selvejerprincippet for den danske Landbostand. Naar der saa tales saa stærkt om, at det danske Landbrug har maattet laane store Kapitaler og er prioriteret saa højt, og at vi særlig skulde have laant saa store Kapitaler i Udlandet, at vi snart er blevet afhængige af Udlandet, saa vil jeg dog minde om, at hele det danske Landbrugs Gæld til Udlandet ikke kan sættes højere end til 300—400 Mill. Kr., at den Rente, vi maa svare deraf, kan blive en 12 Mill. Kr. om Aaret, at vi altsaa tager hjem de 300 Millioner, medens de 12 Millioner gaar ud af Landet. Det svarer til, at for hver 25 Kr. vi faar ind i Landet, gaar der kun 1 Kr. ud af Landet. Jeg synes, dette viser, at vort Landbrug staar saa godt, at vi ikke behøver at være ængstelige paa det Omraade.

**Bramsen:** Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) var af den Mening, at det ikke blot var Overskatteraadet og de forbedrede Ligningsregler, saaledes som jeg udtalte, der har bevirket, at Regeringen har kunnet forhøje Indtægts- og Formueskatten med 2 Mill. Kr., men at det ogsaa skrev sig fra større Indtægter og større Formue. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er mig, der har fremsat den Udtalelse, men at det er netop med den Motivering, at Forhøjelsen er foreslaaet og vedtaget. Der findes paa Tillægsbevillingsloven, som ligger her, en Indtægt paa 1,900,000 Kr. som Følge af en Forøgelse af den Sum, som er indgaaet paa Formue- og Indtægtsskatten. Det er jo den første egentlig fuldstændige Ligning efter Skatte-reformen, som Talen er om her, og det er blevet oplyst af Overskatteraadet og Statistisk Departement, at denne Forhøjelse maa tilskrives den forandrede Organisation med Hensyn til Skattens Fastsættelse og dens Indgang i Statskassen, altsaa de af mig nævnte Faktorer. Det vil altsaa sige, saaledes som jeg udtalte paa en anden Maade i Gaar, at det hele Grundlag, hvorpaa der byggedes i 1912, forudsættes her at være for lavt anslaaet. Til en Forhøjelse af Formue- og Indtægtsskatten paa Grund af normal Stigning var der jo allerede taget Hensyn i de 18 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister har op-